

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Trg Slobode 3 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757
e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@open.telekom.rs, nsprv.zr@open.telekom.rs

Konačno Sindikat!

ЗАБОРАВИЛИ ЗА ШТА СУ И КРЕНУЛИ У ШТРАЈК

*Уместо изузимања од смањења плата – једнократна помоћ,
уместо платних разреда – стари начин обрачуна плата,
уместо ПКУ – непосредна примена Закона о раду,
кровни закон - уместо по мери просвете, по мери Министарства*

Неуспешни преговори социјалних партнера у области просвете и даље су без конкретних резултата, а лидери који управљају штрајком тврде да ће штрајк трајати док се сви захтеви не испуне. Другим речима - у недоглед или, како рече један од њих - бесконачно дуго као „Мала невеста“. При томе су им уста пуна изјава да то све што раде не раде због себе, већ у најбољем интересу деце, што је такође изјава високо пласирана у мору несувислих изјава датих у току најаве и од почетка штрајка. Инсистирање на захтевима о којима није ни било речи, а како ствари стоје и неће, довело је и штрајкаче у позицију да не могу изаћи из штрајка јер крунски захтев – изузимање просвете од смањења плата нико нема намеру ни да бистри, а камо ли да га испуни. Што се тиче других захтева, Министарство просвете је урадило оно што је до њега – окончало је са истим тим синдикатима посао око Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика и око „кровног“ закона. Дакле, око оног посла за који је ово Министарство и власно, а што се тиче политике плата, она је за ову буџетску годину „закована“ доношењем Закона о буџету за 2015. годину и пратећих закона, тако да је прича о Закону о јавној управи (са платним разредима) такође прича „на дугом штапу“, а и није у надлежности Министарства просвете, већ Министарства државне управе и локалне самоуправе.

Свим познаваоцима стања у образовању и онима који непристрасно посматрају стање у овој делатности било је јасно да се крунски захтев – изузимање од смањења плата не може реализовати, већ и из разлога што је он као штрајкачки захтев испостављен 05. новембра, а Закон о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава ступио на снагу 28. октобра. Слично томе је и са захтевом о утврђивању политике плата у јавном сектору, па самим тиме и у просвети, које је такође постало беспредметно оног момента када је српски Парламент донео Закон о буџету, дакле 25.12.2014. године. Што се тиче друга два захтева, ПКУ и „кровног“ закона, о њима смо рекли у претходном ставку овог саопштења и тим захтевима је Министарство просвете удовољило тиме што је и један и други документ урадило у договору са представницима синдиката у штрајку.

Дакле, видљиво је да је један од синдиката био много реалнији од преостала три и да је, постављајући за своје захтеве – хитно закључење ПКУ и измену закона на основу којег се убудуће треба уређивати политика зарада у просвети, био ближе испуњењу захтева. Ради се наравно о нашем синдикату који је ову идеју провукао и кроз републички орган и која је једини службени став и НСПРВ и СРПС-а. Нажалост, представници СРПС-а у заједничком штрајкачком одбору били су, што милом а што силом, увучени „у машину“ већине поменутог Штрајкачког одбора и приклонили се захтевима друга три синдиката и тиме угрозили могућност остварења и сопствених захтева. Време које је уследило показало је да смо у праву.

Након бесмислено дугих преговора који све у просвети све више удаљавају од прокламованих циљева, може се закључити да једном делу синдикалних лидера и

није стало да дође до испуњења захтева и окончања штрајка. Јер да је тако, решење спорних питања било је на дохват руке још у првој половини децембра – ПКУ је мање-више био готов, а споразумом је нуђено да се запослени обештете одређеном новчаном накнадом за део плата који је умањен на основу сада већ важећег Закона о привременом обрачуну основица.... дате су и писане гаранције да ће кровни закон на јавну расправу у облику у коме су га дефинисали синдикати, као и да ће платни разреди бити предмет заједничког рада надлежних министарстава и синдиката и да ће се тим законом исправити дугогодишње заостајање просвете за републичким просеком, а у складу са принципима који су више пута навођени у стручној и другој јавности. Нажалост, Штрајкачки одбор је понуђени споразум и новчани износ одбио, па се на распуст отишло са свим нерешеним питањима. Тако ни време распуста није искоришћено да се нађе решење, па се сукоб пренео и у друго полугодиште. Додуше, број школа у којима има штрајка је преполовљен, бар бројка коју користе синдикати (са 1.000 је пао на 500), и што се тиче цифре коју је јавности саопштавало Министарство, она је и онако била много мања. Без жеље да се лицитира о броју школа у којима има штрајка, јасно је да готово у свим школама се звони на 45 минута, а део колектива ради 30 минута и да је у шпицу штрајка број школа у којима је било штрајка био око 40%. При томе је најлошији одзив био у Београду и Новом Саду, иако су управо представници ових градова били најупорнији гласачи и заговорници идеје да се штрајк настави по сваку цену.

Изјаве да ништа до сад није постигнуто у преговорима зато треба узети са великом резервом јер је ПКУ до кога се дошло и уз подршку Републичке агенције за мирно решавање радних спорова знатно бољи од претходног, који је, успут речено, истекао 12.01. ове године, јер је при арбитражу коришћен принцип да ако је одређена права Влада дала запосленима у здравству, мора дати и запосленима у просвети. Осим тога, Министарство просвете је прихватило примедбе синдиката на текст предложеног Споразума о решавању спорних питања, али ни након тога синдикати нису хтели прихватити поменути Споразум, већ су испоставили нове захтеве (месечно обештећење до доношења платних разреда). Иако неслужбено сазнајемо да је колективни уговор прихватљив за све, а споразум за бар два синдиката која би га потписала уколико потпише већина (три синдиката) и даље због одбијања једног од њих прети реална опасност да све падне у воду и да запослени у просвети по први пут од 1992. остану без колективног уговора, иако су свих ових година били једна од ретких делатности која је имала закључен колективни уговор са републичком Владом.

У сваком случају, пажљиво ћемо пратити догађања везана за социјални дијалог између синдиката и ресорних министарстава и надати се да ће на крају разум победити и да ће доћи до закључивања колективног уговора и споразума о решавању спорних питања, као и нормализације наставе јер даљим трајањем штрајка угрожава се и могућност да се пропуштено надокнади, а тиме и аболирају учесници штрајка за време проведено у штрајку.

Елем, штрајк се наставља до испуњења свих захтева, ма шта год то значило!

Нови Сад, 28.01.2015.год.

проф. Хаци Здравко М. Ковач,
генерални секретар НСПРВ

